

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.I.35.493/2012/7.szám

*A Kúria a dr. Jobbágy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Jobbágy Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 3-án kelt 10.K.32.324/2011/5. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi*

**í t é l e t e t:**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 10.K.32.324/2011/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**I n d o k o l á s**

A felperes 2009. december 22. napján előterjesztett kifizetés iránti kérelmére - amelyben a 141/2008. (X.30.) FVM rendelettel biztosított a Helyi Vidékfejlesztési Közösségek és a Leader Helyi Akciócsoportok részére nyújtott támogatás - kifizetésére irányult 2010. március 24-én kelt 11609867 számú határozatával 4.829.049 Ft terjedelemben helyt adott, egyebekben a kifizetés iránti kérelmet elutasította.

Az első fokú határozat ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, az alperes 207/1501/3/2008 számon az első fokú határozatot helybenhagyta. A jogerős határozat arra hivatkozik, hogy a K. F. által kibocsátott számla nincs összhangban a felperes által előterjesztett megbízási szerződéssel. Előlegként 275.456 Ft kifizetésére kerülhet sor. A fellebbezéshez csatolt számla elfogadásával az Á.26. sorszámú tétel vonatkozásában módosul a támogatás nettó összege, amely a 2007. évi XVII. törvény 42. § (1) bekezdése értelmében a kérelem benyújtására nyitva álló határidőn túl módosításra nem kerülhet sor.

A felperes keresetet nyújtott be a jogerős alperesi határozat ellen kérve annak felülvizsgálatát, az első fokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Hivatkozott a K. F. által kiállított ÁS7SÁ326926 sorszámú számlára, a számlát a felperes a kifizetési kérelemmel egy időben nyújtotta be. Hivatkozott továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 50. § (1) bekezdésének megsértésére, amely szerint az alperes és az első fokú hatóság nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének. Hivatkozott továbbá a Ket. 4. § (1) bekezdésében meghatározottak, valamint a 2007. évi XVIII. törvény 2. § (1) bekezdésére, 42. § (1) bekezdése szerint rendelkezések megsértésére.

A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét nem találta alaposnak. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a 2007. évi XVIII. törvény 1. § (1) bekezdése, valamint a fenti törvényhely 41. § (3) bekezdése, illetőleg 42. § (3) bekezdése szerinti eljárás - amely a felperes támogatás kifizetése iránti kérelmével kapcsolatos eljárást szabályozza - meghatározta az első fokon eljáró szerv és az alperes döntési jogkörét, amelyet azok jogszerűen lefolytatott eljárást követően mindenben a jogszabályoknak megfelelően értékeltek. Hivatkozott továbbá az első fokú bíróság ítéletének indokolásában az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból finanszírozásban megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet 19. § (5) bekezdésére megjelölve mindazokat a feltételeket, amelyeket a jogszabály előír a kifizetési kérelmek előterjesztése esetén. Hivatkozott továbbá a 19. § (7) és (8) bekezdésére, mint a felperes támogatás kifizetési kérelmének jogszabályi feltételeit meghatározó rendelkezésekre.

Az első fokú bíróság leszögezte, hogy az Á.26. számlával kapcsolatosan hiánypótlási eljárás lefolytatására nem kerülhetett sor tekintettel arra, hogy a számla módosítása olyan időpontban történt, amelynek értékelésére az első fokú eljárásban nem kerülhetett sor, a másodfokú eljárásban pedig az alperes helyes joghatást fűzött a módosított számla előterjesztéséhez.

A felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az első fokú bíróság jogerős ítélete ellen. Kérte annak a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján történő megváltoztatását oly módon, hogy a felperes keresetének adjon helyt a Kúria és helyezze hatályon kívül az alperes határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően. Felülvizsgálati kérelmének indoklása szerint a Fővárosi Törvényszék jogszabálysértő ítéletet hozott, megsértette a Ket. 50. §-át, a 2007. évi XVIII. törvény 41. § (1) bekezdését, 42. § (1) bekezdését, valamint a Pp. 221. §-át. A Fővárosi Törvényszék nem adta

annak indokát, miért kellett a felperes támogatás kifizetése iránti kérelmében a 2007. évi XVIII. törvény 42. § (1) bekezdését alkalmazni tekintettel arra, hogy már nem támogatási összeg meghatározásáról, hanem kifizetési kérelemről kellett az első fokú hatóságnak, illetőleg az alperesnek döntenie. Miután ennek indokait az első fokú bíróság ítélete nem tartalmazza, ezért az megsértette a Pp. 221. § rendelkezéseit. Tévedett az első fokú bíróság, amikor nem ismerte fel az első fokon eljáró közigazgatási szerv eljárási szabálysértését, mivel az első fokú eljárásban hiánypótlás keretében nem hívták fel a számla összhangba hozatalára a kifizetési kérelemmel. A hiánypótlás keretében a számla módosításával nem került volna sor a 2007. XVIII. törvény 42. § (3) bekezdésének megsértésére. Sérelmezte továbbá a felperes, hogy a 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet 19. §-a korábban a közigazgatási eljárásban sem az alperes, sem az első fokon eljáró szerv eljárása körében nem merült fel, így azzal kapcsolatosan ügyféli jogait sem érvényesíthette, nem érvelhetett a § alkalmazása, illetőleg annak rendelkezései értelmezése kapcsán.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Ket. 50. § (1) bekezdését, azaz a tényállás tisztázási kötelezettsége teljesítését a közigazgatási szerv és a bíróság is elmulasztotta.

A Ket. 50. § (1) bekezdése szerint a hatóság köteles a döntéshez szükséges tényállást tisztázni. E kötelezettsége teljesítése érdekében hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le. E rendelkezések a közigazgatási eljárásban a kötetlen, szabad bizonyítás rendszerét szabályozzák. Ugyanakkor a Ket. 50. § (5) bekezdése rendelkezik meghatározott bizonyítási eszközök felhasználásáról, azaz a kötött bizonyítás alkalmazásáról. Törvény, kormányrendelet valamely ügyben kötelezővé teheti meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazását, illetőleg előírhatja meghatározott szerv véleményének a kikérését. Jelen ügyben a 2007. évi XVII. törvény, valamint a közigazgatási eljárás és az első fokú bíróság által is pontosan megjelölt kormányrendeletek előírják, hogy a kifizetési kérelemhez milyen adatlapok kitöltése, milyen adatok közlése, illetőleg milyen mellékletek csatolása szükséges ahhoz, hogy a kérelem az eljáró szerv által érdemben elbíráلható legyen. A kifizetési kérelemmel kapcsolatos eljárás tehát olyan eljárás, amelyben kormányrendelet előírja meghatározott adatok és bizonyítékok értékelését és figyelembevételét, melynek következtében megállapítható, hogy az eljárás során nem sérült a Ket. 50. §-a, az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre álltak.

A felperes a hiánypótlási eljárás célját és funkcióját illetően tévedésben van. A hiánypótlási eljárás célja, hogy az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre álljanak, ezért azok

kiegészítésére, illetőleg benyújtására hívta fel a kérelmezőt az eljáró szerv. A hiánypótlás semmilyen körülmények között nem alkalmazható abban az esetben, ha előzetesen kiállított - a számviteli törvény rendelkezéseinek megfelelő - és hivatalosan felhasznált, a kifizetési kérelemben előterjesztett számlát a kívánt jogi hatás elérése érdekében módosítsák. Ezért a hiánypótlási eljárás hiányára a számla alkalmassá tétele érdekében a felperes nem hivatkozhat.

A Pp. 221. § meghatározza a bíróság ítéletének törvényes kellékeit, miszerint a bíróság ítéletének indokolásában elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak.

A Fővárosi Törvényszék 10.K.32.324/2011/5. számú ítélete a fent leírt törvényi követelményeknek teljes mértékben megfelelt, tartalmazta a tényállást, felhívta az irányadó jogszabályokat, értékelte a felperes keresetében előadottakat, a korábban megállapított bizonyítékokat. A felperes álláspontját, miszerint az első fokú bíróság nem indokolta a 2007. évi XVII. törvény 41. és 42. §-ának alkalmazását, a Kúria álláspontja szerint az első fokú bíróság helyesen mutatott rá arra a tényre, hogy a támogatási összeg tartalmazza az Á.26. sorszám alatt előterjesztett számlával megvalósított beléptetési és biztonsági rendszer költséget, amennyiben az előterjesztett számla nem alkalmas ezen költségek bizonyítására, úgy a támogatási összeg is megváltozik, és sor kell hogy kerüljön e ténynek a fent idézett törvényhely 41. és 42. § szerinti minősítésére. Minderre a körülményre az első fokú bíróság kitért.

A felülvizsgálati kérelemben előadottak szerint a felperes sérelmezi, hogy a 23/2007. (IV.17.) FVM rendeletet, amely az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból finanszírozásban megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól rendelkezik, az első fokú bíróság ítéletében szerepel első ízben az eljárás során. Ezért azzal szemben nem érvelhetett, és nem nyújthatott be bizonyítékokat.

A Kúria megállapította, hogy az első fokú bíróság e rendelet felhívásával és ítéletének indokolásában való hivatkozással a korábbi eljárás tényeit nem értékelte felül, nem vont döntési körébe olyan új tényt, amely nem szerepelt az első fokú eljárásban, hanem a kifizetési kérelemmel kapcsolatos szabályozás teljes körét felhívta a felperes kereseti kérelmének értékelése kapcsán. A felperes jogai jogszabályi hivatkozás alkalmazásával nem sérültek, semmiféle érvelési vagy további bizonyítási igényt a rendeletre való hivatkozás nem vet fel.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban megállapította, hogy az első fokú közigazgatási szerv, illetőleg az alperes a vonatkozó és felhívott jogszabályoknak megfelelően járt el, a tényállást tisztázta, így az alperesi és első fokú határozatot helybenhagyó jogerős ítélet is törvényes és megalapozott. Az első fokú bíróság ítéletének indokolása összefüggő, zárt logikai rendszert alkot, amely a felperes keresetének érvelésére mindenben választ ad.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

Jelen per felperesének személyes illetékmentessége folytán (illetékekről szóló 1990. XCIII. törvény 5. §) a felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Budapest, 2013. július 4.

**Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró**